

به زراعی کشاورزی

دوره ۱۵ ■ شماره ۱ ■ بهار ۱۳۹۲
صفحه‌های ۹۵-۱۱۰

تأثیر مدیریت تلفیقی کود فسفر بر عملکرد کمی و کیفی دو رقم ذرت علوفه‌ای در ورامین

سید محمدرضا احتشامی*، ایمان جان‌زمین^۲، مهدی رضانی^۳، کاظم خاوازی^۴، بهنام زند^۵

۱. استادیار گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه گیلان
۲. کارشناس ارشد گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشگاه آزاد رودهن
۳. دانشجوی دکتری زراعت دانشگاه گیلان
۴. عضو هیأت علمی مؤسسه تحقیقات خاک و آب کرج
۵. عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی استان تهران

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۲/۲/۳۱

تاریخ وصول مقاله: ۱۳۹۱/۴/۱۸

چکیده

به منظور بررسی تأثیر باکتری *Bacillus cogulans* بر عملکرد کمی و کیفی دو رقم ذرت علوفه‌ای، آزمایشی به صورت فاکتوریل و در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۳ تکرار در مرکز تحقیقات کشاورزی استان تهران، در سال زراعی ۱۳۸۸-۸۹، اجرا شد. تیمارهای مورد بررسی در این تحقیق شامل نوع منبع تأمین‌کننده فسفر و رقم بودند. عامل نوع منبع تأمین‌کننده فسفر در ۶ سطح شامل دارای سوپر فسفات تریپل و بدون تلقیح بذر، بدون کود و بدون تلقیح بذر، تلقیح بذر+۱۰۰ درصد کود شیمیایی فسفر، تلقیح بذر+۷۵ درصد کود شیمیایی فسفر، تلقیح بذر+۵۰ درصد کود شیمیایی فسفر، تلقیح بذر و بدون کود شیمیایی فسفره و عامل رقم در دو سطح (سینگل کراس ۷۰۴ و ۶۴۷) اعمال شدند. تیمار ۷۵ درصد کود و تلقیح بذر در اکثر صفات مورد بررسی دارای بالاترین میزان بود. از نظر کیفیت علوفه نیز تیمار ۷۵ درصد کود و تلقیح بذر بیشترین قابلیت هضم علوفه خشک، پروتئین خام و کربوهیدرات محلول در آب را به خود اختصاص داد. بیشترین فیبر خام و خاکستر نیز در تیمار بدون کود و بدون تلقیح بذر مشاهده شد. همچنین، بالاترین درصد بازده نسبی زراعی و بازده زراعی کود در تیمار ۷۵ درصد کود شیمیایی و تلقیح بذر و کمترین آن در تیمار بدون کود و بدون تلقیح بود. یافته‌های این تحقیق نشان داد که ریزسازواره‌ها فعالیت چشمگیری دارند و نسبت به تیمار شاهد و کود شیمیایی تلاش بیشتری برای جذب رطوبت و عناصر غذایی از خود نشان داده‌اند تا از این طریق بتوانند سبب افزایش عملکرد گیاه شوند. این ریزسازواره‌ها در تلفیق با کود شیمیایی می‌توانند به افزایش عملکرد کمی و کیفی گیاه منجر شوند.

کلیدواژه‌ها: بازده زراعی کود، بازده زراعی نسبی، باکتری حل‌کننده فسفات، فسفر، کیفیت.

۱. مقدمه

گیاهان علوفه‌ای، جایگاه ویژه‌ای در تولید پروتئین مورد نیاز انسان دارند. طبق آمار، حدود ۱۱۹ میلیون واحد دامی در کشور وجود دارند و نیاز علوفه‌ای کل کشور در سال، ۳۱/۱ میلیون تن است. مجموع تولید علوفه کشور معادل ۲۱/۶ میلیون تن و مجموع تولید مراتع و محصولات ثانویه زراعی قابل مصرف به‌وسیله دام، ۵/۳ میلیون تن است. پس، در کشور حدود ۴/۲ میلیون تن کمبود علوفه داریم [۶]. یکی از مشکلات اساسی کشور در ارتباط با پرورش دام، کمبود علوفه است. این موضوع موجب فشار بیش از حد بر مراتع و در نتیجه، افزایش شدت چرا و در پی آن تخریب مراتع، فرسایش خاک و در نهایت، بیابان‌زایی شده است [۳].

با توجه به احساس و درک عمیق موضوع اهمیت تولید سالم محصولات کشاورزی در تأمین امنیت غذایی، نیل به خودکفایی و خوداتکایی به تولیدات داخلی، در نهایت، قطع وابستگی به خارج است که نقش تعیین‌کننده‌ای در حفظ تمامیت ارضی کشور خواهد داشت. تلاش برای استفاده هرچه بیشتر از راه‌حل‌های زیستی برای تغذیه بهینه گیاه و تأمین سلامت آن، نمودهای روشنی را برای کارشناسان بخش کشاورزی ایجاد کرده است. بنابراین، اتخاذ شیوه‌های نوین مدیریتی، با حفظ ساختار طبیعی سیستم زنده خاک ضروری به نظر می‌رسد [۴]. شاید توجه به تولید و مصرف محصولات زیستی در سال‌های اخیر، در جوامع پیشرفته نیز ناشی از نگرانی به دلیل مصرف بیش از حد نهاده‌های شیمیایی در کشاورزی باشد. در سال‌های اخیر، نگرانی از تخریب خاک‌ها به‌عنوان تنها منبع تأمین‌کننده غذا در سطح جهان به آن توجه می‌شود. بخش کشاورزی در گستره ایران زمین از نظر سهم آن در تولید ناخالص ملی، تأمین مواد غذایی مورد نیاز جمعیت رو به رشد کشور، تأمین مواد خام و اولیه مورد نیاز صنایع غذایی

و تبدیلی، اشتغال و صادرات غیرنفتی در اقتصاد کلان کشور جایگاه بالایی دارد.

تعداد زیادی از ریزجانداران خاک که در ریزوسفر گیاهان زندگی می‌کنند، می‌توانند با مکانیزم‌های متفاوتی رشد گیاه را بهبود بخشند. این موجودات در مجموع، ریزجانداران محرک رشد گیاه (Plant Growth Promoting Rhizobacteria) نامیده می‌شوند. باکتری‌های ریزوسفیری محرک رشد گیاه به گروه نامتجانس از ریزجانداران ریزوسفر اطلاق می‌شود که با استفاده از یک یا چند مکانیسم خاص، موجب بهبود شاخص‌های رشد و نمو گیاه می‌شوند [۱۷]. این اصطلاح را کلوپر و چراس، اولین بار در سال ۱۹۸۷، در مورد باکتری‌های ریزوسفیری به‌کار بردند که با کنترل عوامل بیماری‌زا به‌طور غیرمستقیم باعث افزایش عملکرد می‌شوند. تحقیق درباره این باکتری‌ها و مکانیزم‌های اثر آن‌ها در تحریک رشد گیاه به‌منظور بهره‌برداری در تولید کودهای زیستی رو به افزایش است [۲۱]. از جمله فعالیت‌های مفید این باکتری‌ها می‌توان به تولید هورمون‌های محرک رشد گیاه به‌ویژه اکسین‌ها، توانایی حل فسفات‌های آلی و معدنی، تولید سیدروفور، تأثیر مثبت روی رشد و مورفولوژی ریشه و بهبود رابطه همزیستی با گیاه میزبان اشاره کرد [۲۶]. در بین باکتری‌های محرک رشد گیاه، باکتری‌های جنس سودوموناس و باسیلوس به دلیل توزیع گسترده آن‌ها در خاک، توانایی کلونیزه کردن ریزوسفر بسیاری از گیاهان و تولید طیف متنوعی از متابولیت‌ها اهمیت ویژه‌ای دارند. باکتری‌های باسیلوس، باکتری‌های گرم منفی، مارپیچی و خمیده با طول ۴ - ۲ میکرون و قطر ۸ - ۱ میکرون، دارای یک تاژک قطبی و چند تاژک جانبی، شیمیوارگانوتروف و هوازی هستند [۱۰]. این باکتری‌ها در اطراف ریشه و بیشتر در ناحیه ریشه‌های فرعی و تارهای موبین یافت می‌شوند و علاوه بر سطح ریشه، درون سلول‌های لایه کورتکس،

۲. مواد و روش‌ها

این آزمایش در بهار سال زراعی ۱۳۸۸، در مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان تهران (شهرستان ورامین) واقع در عرض جغرافیایی ۳۵ درجه و ۲۱ دقیقه شمالی و طول جغرافیایی ۵۱ درجه و ۳۸ دقیقه شرقی با ارتفاع ۹۲۷ متر از سطح دریا، اجرا شد. آزمایش به صورت فاکتوریل و در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در ۳ تکرار و ۱۲ تیمار انجام شد. تیمارهای مورد بررسی در این تحقیق شامل نوع منبع تأمین‌کننده فسفر و رقم بودند. تیمار نوع منبع تأمین‌کننده فسفر در ۶ سطح انجام شد که عبارت بودند از: تیمار واجد سوپر فسفات تریپل (براساس آزمون خاک، یعنی به میزان ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار در زمان کاشت و به صورت نواری) و بدون تلقیح، تیمار بدون کود فسفر و بدون تلقیح بذر با باکتری (شاهد)، تیمار تلقیح بذر با باکتری *Bacillus cogulans*+۱۰۰ درصد کود شیمیایی فسفره (براساس آزمون خاک، یعنی به میزان ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار در زمان کاشت و به صورت نواری)، تیمار تلقیح بذر با باکتری+۷۵ درصد کود شیمیایی (نسبت به تیمار واجد کود فسفره کامل، یعنی به میزان ۱۱۲/۵ کیلوگرم در هکتار در زمان کاشت و به صورت نواری)، تیمار تلقیح بذر با باکتری+۵۰ درصد کود شیمیایی (نسبت به تیمار واجد کود فسفره کامل، یعنی به میزان ۷۵ کیلوگرم در هکتار در زمان کاشت و به صورت نواری)، تیمار تلقیح بذر با باکتری و بدون کود شیمیایی فسفره. تیمار رقم در دو سطح در نظر گرفته شد که عبارت از ذرت سینگل کراس ۷۰۴ و ذرت ۶۴۷ بودند.

فضاهای بین سلول‌های این لایه، آندودرم و آوندهای آبکش ریشه زندگی و رشد می‌کنند [۱۱]. این باکتری‌ها می‌توانند جوانه‌زنی و رشد گیاه را در شرایط عادی و تنش افزایش دهند [۱]. سویه‌های باسیلوس، عملکرد برنج [۲۲]، چغندر قند [۱۳]، گندم [۱۴]، کلزا [۱۵] و ذرت [۱۸] را افزایش داده‌اند. همچنین، نتایج تحقیقات مختلف درباره کارایی باکتری‌های حل‌کننده فسفات، مؤید نقش مؤثر آن‌ها در افزایش عملکرد کلزا، گندم و لوبیا است [۲۳]. نتایج تحقیقی در هند با استفاده از تیمارهای مختلف کود فسفره و باسیلوس در *Phaseolus mungo L.* نشان دادند که اثر متقابل بین میزان فسفر و کودهای زیستی معنی‌دار است. همچنین، تلقیح با هر دو مایه تلقیح به علاوه کاربرد ۶۰ کیلوگرم در هکتار کود فسفره باعث بالاترین تعداد گره در گیاه و عملکرد بذر شد [۲۷]. بهیانی و خیام نیکویی [۲] در مناطق مختلف ایران، ۳ باکتری حل‌کننده فسفات به نام *Pseudomonas putida strain PS13*، *Bacillus licheniformis strain PS7*، *Bacillus lentus strain PS5* را از ریزوسفر گیاه سیب‌زمینی و چغندر قند جدا و سپس، بررسی کردند. نتایج نشان داد که بالاترین وزن خشک ساقه و ریشه سیب‌زمینی و چغندر قند در هر ۳ سویه *PS13*، *PS5*، *PS7* حاصل می‌شود. هدف از انجام این آزمایش نیز بررسی تأثیر باکتری حل‌کننده فسفات *Bacillus cogulans* بر عملکرد کمی و کیفی دو رقم ذرت علوفه‌ای بود.

جدول ۱. مشخصات فیزیکی و شیمیایی خاک محل آزمایش

%T.N.V	کربن آلی %	نیترژن %	فسفر (پی‌ام)	پتاسیم (پی‌ام)	آهن (پی‌ام)	هدایت الکتریکی (دسی‌زیمنس بر متر)	مگنیز (پی‌ام)	روغن (پی‌ام)	مس (پی‌پی‌ام)	اسیدیته	بافت خاک
۱۵/۵	۰/۸۱	۰/۱	۹/۶	۲۶۰	۴/۱	۳/۱	۱۱/۳	۰/۸	۱/۳	۷/۱	لومی رسی

هر کرت آزمایشی از ۶ ردیف کاشت به فاصله ۵۰ سانتی‌متر و به طول ۵ متر تشکیل شده بود. فاصله بوته‌ها بر روی ردیف نیز ۱۲ سانتی‌متر در نظر گرفته شد. بین هر ۲ تیمار، ۱ ردیف به صورت نکاشت در نظر گرفته شد و فاصله بین ۲ تکرار نیز ۲ متر تعیین شد. عملیات کاشت در نیمه دوم اردیبهشت ماه انجام شد. باکتری‌های حل‌کننده فسفات مورد نظر ابتدا در آزمایشگاه بیولوژی مؤسسه تحقیقات خاک و آب فرموله و تهیه شدند. جمعیت باکتری‌ها در هر گرم مایه تلقیح، $9/8 \times 10^7$ برآورد شد (براساس روش شمارش کلنی و با استفاده از محیط‌های کشت مناسب) [۱۲]. برای کشت باکتری‌ها از محیط کشت Sperber استفاده شد [۸، ۲۵]. پس از کشت انفرادی باکتری‌ها، پس از ۴۸ ساعت، جمعیت آن‌ها به روش Plate Count و بر روی محیط‌های اختصاصی شمارش و سپس، حجم مساوی از آن‌ها تهیه و مجدد جمعیت در محیط کشت، شمارش و مایه تلقیح آماده شد. در تیمارهایی که باید بذور با این باکتری‌ها تلقیح می‌شدند، پس از محاسبه میزان بذر برای هر تیمار و ریختن بذور ذرت در داخل یک کیسه پلی‌اتیلنی، مقدار ۲۰ میلی‌لیتر محلول شکر ۲۰ درصد به آن اضافه شد. آن‌گاه، کیسه حاوی بذر و ماده چسباننده برای مدت ۳۰ ثانیه به شدت تکان داده شد تا سطح همه بذرها به طور یکنواخت چسبناک شود. سپس، مقدار ۲۰ گرم از باکتری‌ها به بذرها چسبناک (۹۰ گرم بذر) اضافه شد و پس از ۴۵ ثانیه تکان دادن و اطمینان از چسبیدن یکنواخت باکتری‌ها به بذرها، بذرها آغشته به باکتری‌ها بر روی ورقه آلومینیومی تمیز در زیر سایه پهن شدند تا بذور خشک شوند [۲۴]. سپس، به سرعت نسبت به کاشت بذور اقدام شد. کاشت بذور روی خطوط کاشت در عمق ۳ تا ۵ سانتی‌متر انجام شد. همه عملیات زراعی از قبیل واکاری، وجین، تنک کردن و مبارزه با آفات و بیماری‌ها به طور هم‌زمان و به‌نحو مطلوب در همه

کرت‌های آزمایشی انجام شد. در شروع گل‌دهی، از ردیف‌های دوم و پنجم هر کرت آزمایشی پس از حذف تأثیر حاشیه‌ای، ۴ بوته انتخاب و از ۴ برگ انتهایی بالای بوته که به رشد کامل رسیده بودند (حداکثر تجمع فسفر در گیاه در طول رشد در این قسمت است)، برای اندازه‌گیری میزان فسفر جذب‌شده در اندام هوایی، نمونه‌برداری و اندازه‌گیری فسفر در گیاه به روش کالری‌متری انجام شد. در این روش ابتدا ۲ میلی‌لیتر از محلول عصاره گیاهی به بالن ژوژه ۲۵ میلی‌لیتری منتقل شد، ۵ میلی‌لیتر از محلول آمونیوم مولیبدووانادات به آن افزوده و به حجم رسانده شد. پس از گذشت نیم ساعت، فسفر نمونه‌ها در طول موج ۶۴۰ نانومتر در دستگاه اسپکتروفتومتر قرائت شد [۷]. در زمان برداشت محصول نیز ارتفاع ساقه، قطر ساقه، سطح برگ، وزن تر و خشک اجزای مختلف بوته و میزان فسفر خاک اندازه‌گیری شد. در زمان برداشت، در مرحله گل‌دهی، همه بوته‌های سبز در هر کرت شمارش و سپس، از سطح خاک، قطع و برداشت شد. پس از اندازه‌گیری وزن تر با ترازو، سپس، به مدت ۴۸ ساعت در آون با درجه حرارت ۷۵ درجه سانتی‌گراد خشک و به‌عنوان علوفه خشک توزین شد. پس از برداشت محصول، از خاک تک تک تیمارها نمونه‌گیری مرکب انجام شد. آن‌گاه، نمونه‌ها به‌طور کامل در هوا خشک و پس از عبور از الک ۲ میلی‌متری، آماده مراحل بعدی شدند. فسفر خاک با بی‌کربنات سدیم ۰/۵ مولار در اسیدیته ۸/۵ عصاره‌گیری و با استفاده از روش اسید اسکوربیک و اسپکتروفتومتر، طول موج ۸۸۲ نانومتر، اندازه‌گیری شد [۲۰]. شاخص‌های کیفی علوفه [درصد قابلیت هضم (Dry Matter Digestibility: DMD)، درصد پروتئین خام (Crude Protein: CP)، فیبر خام (Acid Detergent Fiber: ADF)، خاکستر (Ash)، درصد کربوهیدرات‌های محلول در آب (Water Soluble Carbohydrates: WSC)] نیز با استفاده از دستگاه NIR

اختلاف معنی‌داری وجود دارد، به طوری که بیشترین ارتفاع در تیمار ۷۵ درصد کود شیمیایی و تلقیح بذری و کمترین ارتفاع در تیمار بدون کود و بدون تلقیح (شاهد) مشاهده شد (جدول ۶). همچنین، مشخص شد که بین ارتفاع گیاه با تعداد برگ ($r=0/66$)، وزن خشک ساقه ($r=0/66$)، وزن خشک برگ ($r=0/64$) و وزن خشک بالاب ($r=0/81$) همبستگی بسیار معنی‌داری وجود دارد (جدول ۸). استفاده حداکثر از منابع و شرایط رشدی مناسب به دلیل بر خورداری از منابع می‌تواند عامل اصلی در افزایش ارتفاع گیاه محسوب شود. نتایج ما نشان داد که همزیستی، اغلب تسهیم نسبی بیوماس را در درون گیاه تحت تأثیر قرار می‌دهد. اثر باکتری بر افزایش رشد ساقه را شاید بتوان به تولید هورمون‌های رشد از جمله اکسین و جیبرلین تعمیم داد که بر رشد ساقه و ریشه تأثیرگذار است. همچنین، به نظر می‌رسد که افزایش ارتفاع بوته وابسته به افزایش ذخیره فسفر گیاه باشد که با نتایج بعضی محققان مطابقت دارد [۳۰]. احتمالاً افزایش ارتفاع گیاهان همزیست با باکتری را می‌توان به دلیل تأثیر این ریزجانداران بر روابط کربن و نیتروژن و احتمالاً جنبه‌های دیگر بیوشیمی گیاه نیز نسبت داد. طبق نظر نیمیرا [۱۹] و همکاران، افزایش ارتفاع بوته‌های ذرت در تیمارهای تلقیح شده با قارچ میکوریزا و باکتری حل‌کننده فسفات، به وجود یک رابطه بین هورمون‌های گیاهی و ویتامین‌ها در تأثیر این مواد تلقیحی بر ارتفاع گیاه نسبت داده شده است.

در قطر ساقه، بین سطوح فسفر و بین ارقام اختلاف بسیار معنی‌داری در سطح ۱ درصد وجود داشت (جدول ۲)، به طوری که مقایسه میانگین‌ها بیانگر آن است که بیشترین قطر ساقه در تیمار ۷۵ درصد کود شیمیایی و تلقیح بذری و کمترین آن در تیمار بدون کود و بدون تلقیح (شاهد) مشاهده شد. هر چند ارتفاع بوته در تیمار دارای باکتری و بدون کود کمتر از تیمار دارای کود شیمیایی کامل

(Near Infrared Reflectance Spectroscopy) [۱۶] در مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع کشور اندازه‌گیری شدند. تکنولوژی NIR بر اساس جذب و انعکاس اشعه مادون قرمز در طول موج‌های بین ۷۰۰-۲۵۰۰ نانومتر استوار است. در این روش، اشعه بر جسم تابانیده می‌شود و انرژی منعکس شده (R) از نمونه بر اساس LogL/R اندازه‌گیری می‌شود و بر اساس برازش معادلات خطی رگرسیونی چند متغیره بین انرژی‌های منعکس شده از جسم و داده‌های شیمیایی، دستگاه کالیبره می‌شود. پس از کالیبراسیون دستگاه NIR، اندازه‌گیری صفات کیفی مذکور بر اساس روش فوق [۱۶] انجام شد. برای ارزیابی درصد بازده زراعی کود در تیمارهای مختلف آزمایش، از فرمول پومارز [۷] و همکاران استفاده شد:

رابطه (۱). میزان کود دریافتی / (عملکرد در قطعه شاهد منهای عملکرد در تیمار مورد نظر) = بازده زراعی کود
وزن خشک کل اندام هوایی در تیمارهای مختلف آزمایش و درصد بازده نسبی زراعی نیز از رابطه زیر به دست آمد:

رابطه (۲). $a/b = \text{درصد بازده نسبی زراعی}$
(وزن خشک در تیمار شاهد - وزن خشک در تیمار مورد نظر) = a
(وزن خشک در تیمار شاهد - وزن خشک در تیمار کود شیمیایی) = b

برای تجزیه و تحلیل داده‌ها و آزمون مقایسه‌های میانگین نیز از آزمون دانکن در برنامه آماری SAS استفاده شد.

۳. نتایج و بحث

اثر نوع کود فسفر بر ارتفاع گیاه در سطح آماری ۱ درصد معنی‌دار بود، اما اثر رقم و اثر متقابل نوع کود فسفر در رقم اختلاف معنی‌داری را نشان نداد (جدول ۲). مقایسه میانگین بین سطوح فسفر مشخص کرد که بین تیمارها،

رقم، رقم ۷۰۴ وزن تر و خشک برگ بیشتری را نسبت به رقم ۶۴۷ به خود اختصاص داد (جدول ۴). بیشترین وزن تر برگ نیز در رقم ۷۰۴ در تیمار ۷۵ درصد کود شیمیایی و تلقیح بذر مشاهده شد (شکل ۱). افزایش جذب عناصر غذایی به‌ویژه فسفر، مهم‌ترین عاملی است که وزن خشک گیاه را در همزیستی با این باکتری‌ها تحت تأثیر قرار می‌دهد. البته سایر جنبه‌های بیوشیمیایی گیاه میزبان در همزیستی با این باکتری‌ها می‌تواند اندازه اندام گیاه میزبان را تحت تأثیر قرار دهد. در ضمن، همزیستی، اغلب تسهیم نسبی بیوماس را در درون گیاه تغییر می‌دهد. بنابراین، اندازه گیاه و تناسب اندام درون گیاه از قبیل نسبت ساقه به ریشه، برگ، اندام زایشی و ... می‌تواند دستخوش تغییر به دلیل وجود روابط همزیستی شود، به خصوص زمانی که رطوبت خاک عامل محدودکننده باشد [۹].

در وزن تر و خشک ساقه بین سطوح فسفر و ارقام و همچنین، اثر متقابل باکتری در رقم اختلاف معنی‌داری وجود داشت (جدول ۲). مقایسه میانگین‌ها بین سطوح فسفر نشان داد که تیمار ۷۵ درصد کود شیمیایی و تلقیح بذر، بیشترین و تیمار بدون کود و بدون تلقیح (شاهد) کمترین وزن تر و خشک ساقه را به خود اختصاص دادند (جدول ۶). بین دو رقم نیز رقم ۷۰۴ وزن تر و خشک ساقه بیشتری را نسبت به رقم ۶۴۷ شامل خود کرد (جدول ۴). رقم ۷۰۴ در تیمار ۷۵ درصد کود شیمیایی و تلقیح بذر دارای بیشترین وزن تر و خشک ساقه بود (شکل ۲، ۳). این باکتری‌ها با سنتز هورمون‌های گیاهی موجب افزایش سطح ریشه، توانایی ریشه در جذب آب و مواد غذایی و در نتیجه، رشد گیاه می‌شوند. رشد بهتر ریشه می‌تواند رشد مطلوب اندام هوایی را سبب شود. از طرفی، افزایش حلالیت عناصر غذایی از قبیل فسفر و آهن ناشی از رهاکردن سیدروفورها و اسیدهای آلی توسط PGPR، مکانیسمی مهم برای افزایش جذب عناصر غذایی و رشد گیاه شناخته شده است.

بدون تلقیح بود، اما این اختلاف معنی‌دار نبود (جدول ۶). بین دو رقم نیز رقم ۷۰۴ نسبت به رقم ۶۴۷ در مقیاس بالاتری قرار گرفت (جدول ۴). افزایش قطر ساقه ناشی از افزایش و تجمع عناصر در ساقه است. از آنجایی که این باکتری‌ها توانایی زیادی در افزایش تولید هورمون سیتوکینین که در تقسیم سلولی نقش دارد، ممکن است باعث افزایش قطر ساقه گیاه شده‌اند. احتشامی [۱] و همکاران نیز گزارش دادند که ریزجانداران حل‌کننده فسفات باعث افزایش قطر ساقه ذرت و برنج می‌شوند. در تعداد برگ گیاه بین سطوح مختلف فسفر، اختلاف بسیار معنی‌داری در سطح احتمال ۱ درصد وجود داشت، اما بین ارقام و اثر متقابل فسفر در رقم اختلاف معنی‌داری مشاهده نشد (جدول ۲).

مقایسه بین سطوح فسفر نیز نشان داد که تیمار ۷۵ درصد کود شیمیایی و تلقیح بذر نسبت به دیگر تیمارها تعداد برگ بیشتری را به خود اختصاص داد و کمترین تعداد برگ مربوط به تیمار بدون کود و بدون تلقیح (شاهد) بود (جدول ۶). در تیمارهای تلقیح بذر با باکتری‌های حل‌کننده فسفات به دلیل قدرت و کارایی بالایی که در جذب عناصر غذایی و به‌ویژه فسفر از خود نشان می‌دهند، باعث تداوم طول عمر برگ در مراحل نمو گیاه و در نتیجه باعث قابلیت انجام فتوسنتز بیشتر می‌شوند که می‌تواند باعث افزایش عملکرد گیاه شود، لیکن چون مقداری از مواد فتوسنتزی گیاه در حین رابطه همزیستی مصرف می‌شود، کاهشی در بیوماس گیاه مشاهده می‌شود که دور از انتظار نیست.

در ارتباط با وزن تر و خشک برگ، بین سطوح فسفر و ارقام، اختلاف معنی‌داری وجود داشت (جدول ۲). مقایسه بین سطوح فسفر حاکی از آن بود که تیمار ۷۵ درصد کود شیمیایی و تلقیح بذر بیشترین وزن تر و خشک برگ را شامل شد و کمترین وزن تر و خشک برگ در تیمار بدون کود و بدون تلقیح (شاهد) رؤیت شد (جدول ۶). بین دو

تأثیر مدیریت تلفیقی کود فسفر بر عملکرد کمی و کیفی دو رقم ذرت علوفه‌ای در ورامین

جدول ۲. جدول تجزیه واریانس صفات کمی در دو رقم ذرت علوفه‌ای در سطوح مختلف فسفر

منبع تغییرات	درجه آزادی	ارتفاع	قطر	تعداد برگ	وزن تر ساقه	وزن خشک ساقه	وزن تر برگ	وزن خشک برگ	وزن تر پلاک	وزن خشک پلاک
تکرار	۲	۲۵۶۹ ^{ns}	۷/۶ ^{ns}	۰/۱۱ ^{ns}	۵۴۳ ^{ns}	۳۱۷ ^{ns}	۱۸۱ ^{ns}	۱۰۱ ^{ns}	۵۱۹ [*]	۱۲۳ ^{ns}
فسفر	۵	۲۳۳۳ ^{**}	۱۵۳/۶ ^{ns}	۱/۶ ^{**}	۱۳۳۶۳/۶ ^{ns}	۲۳۳۳ ^{**}	۶۱۴۵/۸ ^{**}	۲۱۴/۶ ^{**}	۹۵۹/۷ ^{**}	۹۲۹/۳ ^{**}
رقم	۱	۳۶۶۷ ^{ns}	۶۶/۷ ^{ns}	۴ ^{ns}	۶۰۸۴۳/۴ ^{**}	۶۷۶ ^{**}	۱۷۰۷۳/۸ [*]	۱۰۱۳۳ ^{**}	۴۵۵/۱ ^{**}	۲۳۰ ^{**}
فسفر در رقم	۵	۱۱۳۶۷ ^{ns}	۹/۴ ^{ns}	۰/۱۷ ^{ns}	۶۸۹/۹ ^{**}	۳۰۱/۱ [*]	۵۷۸/۳ ^{**}	۷/۶ ^{ns}	۲۹/۸ ^{ns}	۱۳/۷ ^{ns}
خطا	۲۲	۱۲/۹	۲/۹	۱	۵۹/۸	۱۰/۲	۵۳/۷	۶/۸	۱۲/۲	۱۱/۴

^{**}۳٪ اختلاف معنی‌دار در سطح آماری ۱ درصد   ^{*}۳٪ اختلاف معنی‌دار در سطح آماری ۵ درصد   ^{ns}عدم وجود اختلاف معنی‌دار

جدول ۳. جدول تجزیه واریانس عملکرد و صفات کیفی در دو رقم ذرت علوفه‌ای در سطوح مختلف فسفر

منبع تغییرات	درجه آزادی	علوفه تر	علوفه خشک	فسفر گیاه	فسفر خاک	DMD	CP	WSC	ADF	ASH
تکرار	۲	۴۱۴۰۴۴ ^{ns}	۴۷۰۰۴۴۳ ^{ns}	۰/۰۴۹ ^{**}	۰/۰۳۳ ^{ns}	۲۴/۶ ^{ns}	۱۳ ^{ns}	۹۱۷ ^{ns}	۵/۸ ^{ns}	۰/۰۱ ^{ns}
فسفر	۵	۱۱۲۸۳۵۸۵۸۴۴ ^{**}	۹۱۷۳۳۷۶۴۳ ^{**}	۰/۰۳۳ ^{**}	۰/۰۳۷ ^{**}	۲۰/۱ ^{ns}	۵/۹ ^{ns}	۱۴۳ ^{ns}	۲/۷ ^{ns}	۰/۰۱۳ ^{ns}
رقم	۱	۴۰۵۸۷۳۸۸۴۴ ^{**}	۱۲۶۴۲۲۴۰ ^{ns}	۰/۰۵ [*]	۰/۰۴ ^{ns}	۲۵/۹ ^{ns}	۷/۶ ^{ns}	۲۰۲۳ ^{**}	۴۲/۱ ^{ns}	۷/۰۸ [*]
فسفر در رقم	۵	۲۳۰۷۰۱۵۱ ^{**}	۲۳۰۵۷۰۶/۷ ^{ns}	۰/۰۱۷ ^{ns}	۲۱/۵۵ ^{ns}	۴۳ [*]	۲/۳ ^{ns}	۳۳/۷ ^{ns}	۳۰/۶ ^{ns}	۰/۰۳۵ ^{ns}
خطا	۲۲	۳۲۷۹۸۳۸	۸۵۷۸۳/۸	۰/۰۰۷	۱/۹	۱۰/۸	۲/۵	۲۱/۳	۱۵/۸	۰/۰۳۲

^{**}۳٪ اختلاف معنی‌دار در سطح آماری ۱ درصد   ^{*}۳٪ اختلاف معنی‌دار در سطح آماری ۵ درصد   ^{ns}عدم وجود اختلاف معنی‌دار

۱۳۷۱۱۷ درصد قابلیت هضم علوفه خشک   ۴۱۳ درصد پروتئین خام   ۱۸۹۴ درصد کربوهیدرات های محلول در آب   ۸۱۲۶ درصد فیبر   ۸۳۸۱ درصد خاکستر

جدول ۴. جدول مقایسه میانگین صفات کمی بین دو رقم ذرت علوفه‌ای

وزن خشک بال (گرم)	وزن تر بلال (گرم)	وزن خشک برگ (گرم)	وزن تر برگ (گرم)	وزن خشک ساقه (گرم)	وزن تر ساقه (گرم)	تعداد برگ	قطر (میلی‌متر)	ارتفاع (سانتی‌متر)	رقم
۵۳۳۳a	۷۶۶۱a	۴۷۷۸a	۲۱۹۱۸۹a	۶۷۷۸a	۳۸۱۵a	۱۳/۶۱a	۲۶/۴۴a	۱۷۳/۱۷a	۷۰۴ سیتیکل کراس
۴۸۳۸b	۶۹۱۵b	۳۷۱۷b	۱۷۶/۳۳b	۵۹/۱۱b	۳۰۶/۲۸b	۱۲/۹۴a	۳۳/۷۲b	۱۷۰/۱۸۹a	۶۴۷ سیتیکل کراس

میانگین‌ها به روش آزمون دانکن و در سطح آماری ۵ درصد مقایسه شده‌اند. اعداد داخل هر ستون با حداقل یک حرف مشترک، از نظر آماری اختلاف معنی‌داری ندارند.

جدول ۵. جدول مقایسه میانگین عملکرد و صفات کیفی بین دو رقم ذرت علوفه‌ای

ASII (/)	ADP (/)	WSC (/)	CP (/)	DMID (/)	فسفر گیاه (/)	علوفه خشک (کلوگرم در هکتار)	علوفه تر (کلوگرم در هکتار)	رقم
۶/۶۵b	۲۵/۸۳a	۲۴/۸۹a	۱۰/۶۶a	۵۸/۱۶b	۲/۸۲b	۳۷۰۳۳/۳۴a	۱۰۹۶۰۰a	۷۰۴ سیتیکل کراس
۷/۱۳a	۳۳/۶۴a	۲۰/۱۵b	۹/۷۴a	۵۹/۸۶a	۲/۹a	۳۳۱۲/۸۹b	۸۸۳۳۷/۸b	۶۴۷ سیتیکل کراس

میانگین‌ها به روش آزمون دانکن و در سطح ۵ درصد مقایسه شده‌اند. اعداد داخل هر ستون دارای یک حرف مشترک، از نظر آماری اختلاف معنی‌داری ندارند.

تأثیر مدیریت تلفیقی کود فسفر بر عملکرد کمی و کیفی دو رقم ذرت علوفه‌ای در ورامین

جدول ۱. جدول مقایسه میانگین صفات کمی بین سطوح مختلف فسفر

وزن خشک بادل (گرم)	وزن تر بادل (گرم)	وزن خشک برگ (گرم)	وزن تر برگ (گرم)	وزن خشک ساقه (گرم)	وزن تر ساقه (گرم)	تعداد برگ	قطر (میلی‌متر)	ارتفاع (سانتی‌متر)	سطوح باکتری
۴۲/۵۷۸	۷۶/۱۷۵	۴۳۵	۴۰۷/۵۷۵	۶۵۵	۴۴۸/۵۷۵	۱۳۱۱۷۵	۲۵/۸۳۵	۱۷۳/۵۵	کود و بدون تلقیح بذری
۳۲/۱۷۵	۵۴/۱۷۵	۴۲۵	۳۴/۱۷۵	۱۵۵	۳۸/۱۷۵	۱۷/۵۵	۱۸/۱۷۵	۱۶/۱۷۵	بدون کود و بدون تلقیح بذری
۵۲/۵۷۵	۸۶/۳۳۸	۴۹۵	۲۳/۸۳۵	۶۸/۸۳۵	۳۹/۵۵۵	۱۴/۶۷۵	۲۹/۳۳۸	۱۷/۵۵	۱۰۰٪ کود و تلقیح بذری
۶۵/۵۵۸	۸۷/۵۵۸	۴۹/۱۷۵	۲۳/۵۵۸	۷/۱۸۳۵	۴۰/۵۱۷۵	۱۵/۱	۳۱/۶۷۵	۱۸۳/۱۷۵	۷۵ درصد کود و تلقیح بذری
۵۰/۱۷۵	۷۰/۵۷۵	۴۱/۶۷۵	۱۹/۰۳۳۵	۶۱/۶۷۵	۲۳/۳۳۵	۱۲/۸۳۵	۲۴/۶۷۵	۱۷/۰۳۳۵	۷۵٪ کود و تلقیح بذری
۴۰/۶۷۵	۶۶/۱۷۵	۳۷/۸۳۵	۱۷/۰۸۳۵	۶۰/۱۷۵	۳۰/۳۳۳۵	۱۱/۵۵	۲۰/۸۳۵	۱۶/۵۵	تلقیح بذری و بدون کود

میانگین‌ها به روش آزمون دانکن و در سطح ۵ درصد مقایسه شده‌اند. اعداد داخل هر ستون که حداقل دارای یک حرف مشترک هستند، از نظر آماری اختلاف معنی داری ندارند.

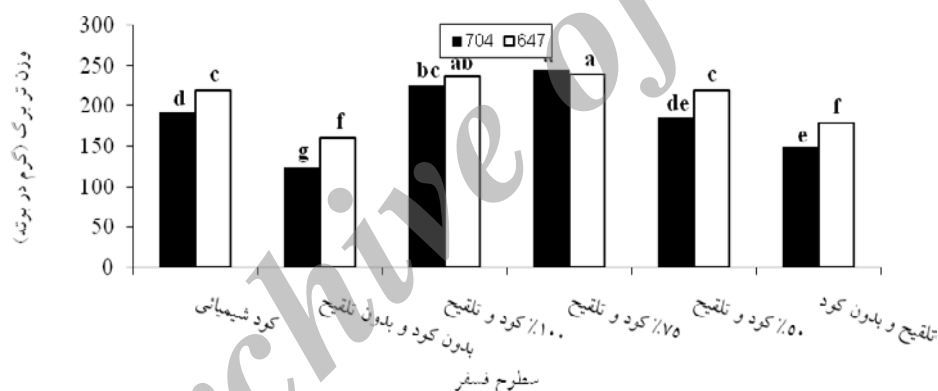
جدول ۲. جدول مقایسه میانگین عملکرد و صفات کیفی در سطوح مختلف فسفر

ASHI (٪)	ADF (٪)	WSC (٪)	CP (٪)	DMD (٪)	فشار خاک (ppm)	فسفر گیاه (٪)	علاوه خشک (کیلوگرم در هکتار)	صوفه تر (کیلوگرم در هکتار)	سطوح باکتری
۶/۸۷۵	۲۴/۴۷۵	۲۲/۷۳۵	۱۰/۵۵۵	۵۹/۹۵۵	۵/۹۵	۲/۹۳۵	۳۵۷۰۶/۷۵	۱۰۰۰۸۰۰	کود و بدون تلقیح بذری
۷/۰۹۵	۲۶/۰۷۵	۲۰/۱۵۵	۸/۵۹۵	۵۵/۸۳۵	۳/۸۱۵	۲/۹۴۵	۱۹۴۴۰۰	۷۹/۵۴۷۱	بدون کود و بدون تلقیح بذری
۶/۲۳۵	۲۴/۳۳۵	۲۳/۸۸۵	۱۰/۷۹۵	۶۰/۵۵۵	۷/۷۳۵	۲/۰۳۵	۷۸۸۸۰۵	۱۱۳/۸۶۷۵	۱۰۰ درصد کود و تلقیح بذری
۶/۳۳۵	۲۳/۸۳۵	۲۴/۳۳۵	۱۱/۳۳۵	۶۰/۱۷۵	۶/۳۳۵	۳/۱۱۵	۴۹۶۸۰۸	۱۱۴/۴۳۷۵	۷۵ درصد کود و تلقیح بذری
۶/۸۷۵	۲۴/۴۹۵	۲۲/۴۱۵	۱۰/۳۸۸۵	۵۸/۷۳۵	۵/۷۳۵	۲/۷۴۵	۲۴۵۶۰۰	۹۵۹۴۰۰	۵۰ درصد کود و تلقیح بذری
۶/۹۳۵	۲۵/۲۷۵	۲۱/۵۶۵	۹/۵۳۵	۵۸/۵۵۵	۴/۸۳۵	۲/۷۱۵	۲۲۱۸۶۷۵	۸۶۴۵۳۵	تلقیح بذری و بدون کود

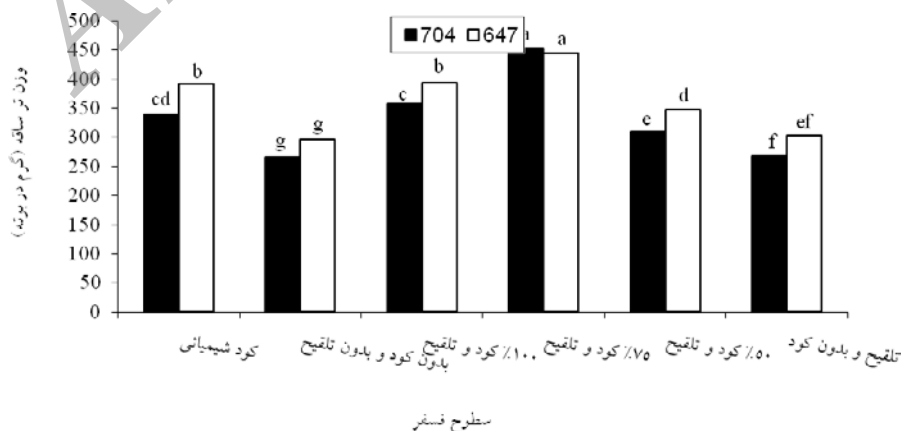
میانگین‌ها به روش آزمون دانکن و در سطح ۵ درصد مقایسه شده‌اند. اعداد داخل هر ستون که حداقل دارای یک حرف مشترک هستند، از نظر آماری اختلاف معنی داری ندارند.

در وزن تر و خشک بلال بین سطوح فسفر و همچنین، بین ارقام در سطح احتمال ۱ درصد اختلاف بسیار معنی‌داری وجود داشت (جدول ۲). مقایسه میانگین‌ها نشان داد که تیمار ۷۵ درصد کود شیمیایی و تلقیح بذر، بیشترین وزن تر و خشک بلال را شامل خود کرد و کمترین آن در تیمار بدون کود و بدون تلقیح (شاهد) مشاهده شد (جدول ۶). بین دو رقم نیز رقم ۷۰۴ وزن تر و خشک بلال بیشتری را نسبت به رقم ۶۴۷ به خود اختصاص داد (جدول ۴)، اما اثر متقابل باکتری در رقم اختلاف معنی‌داری را نشان نداد (جدول ۲). همچنین، بین وزن خشک ساقه با وزن خشک بلال همبستگی مثبت و معنی‌داری در سطح احتمال ۱ درصد مشاهده شد ($r=0/8$) (جدول ۸). این موضوع نشان می‌دهد که احتمال وجود رابطه، بین مواد مترشحه از این باکتری‌ها و تأثیر آن بر رشد

ریشه گیاه وجود دارد که باعث افزایش جذب آب و عناصر غذایی از خاک می‌شود. نتایج نشان داد که در عملکرد علوفه تر و خشک بین سطوح فسفر و بین ارقام اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال ۱ درصد وجود داشت (جدول ۳). مقایسه بین سطوح فسفر نشان داد که تیمار ۷۵ درصد کود شیمیایی و تلقیح بذر بیشترین عملکرد علوفه تر و خشک را به خود اختصاص داد و کمترین مقدار در تیمار بدون کود و بدون تلقیح (شاهد) دیده شد (جدول ۷). بین ارقام نیز رقم ۷۰۴ نسبت به رقم ۶۴۷ در سطح بالاتری قرار گرفت (جدول ۵). اثر متقابل رقم در باکتری نیز در عملکرد علوفه تر، معنی‌دار بود، اما در عملکرد علوفه خشک اثر معنی‌داری وجود نداشت (جدول ۳).

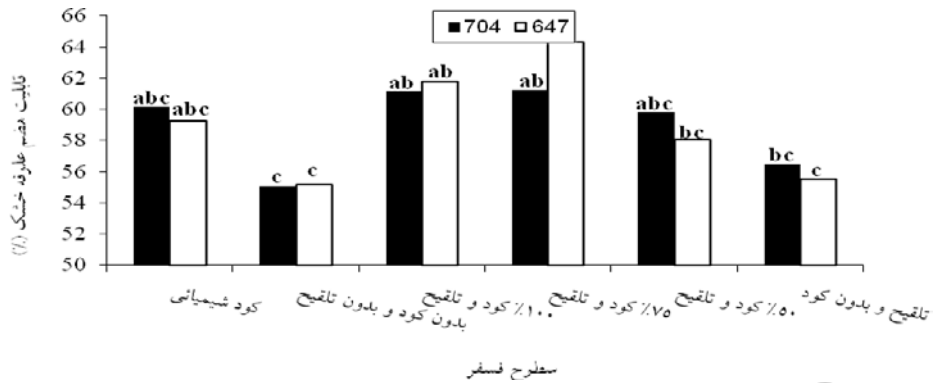

شکل ۱. اثر متقابل رقم در سطوح مختلف فسفر بر وزن تر برگ

شکل ۲. اثر متقابل رقم در سطوح مختلف فسفر بر وزن تر ساقه

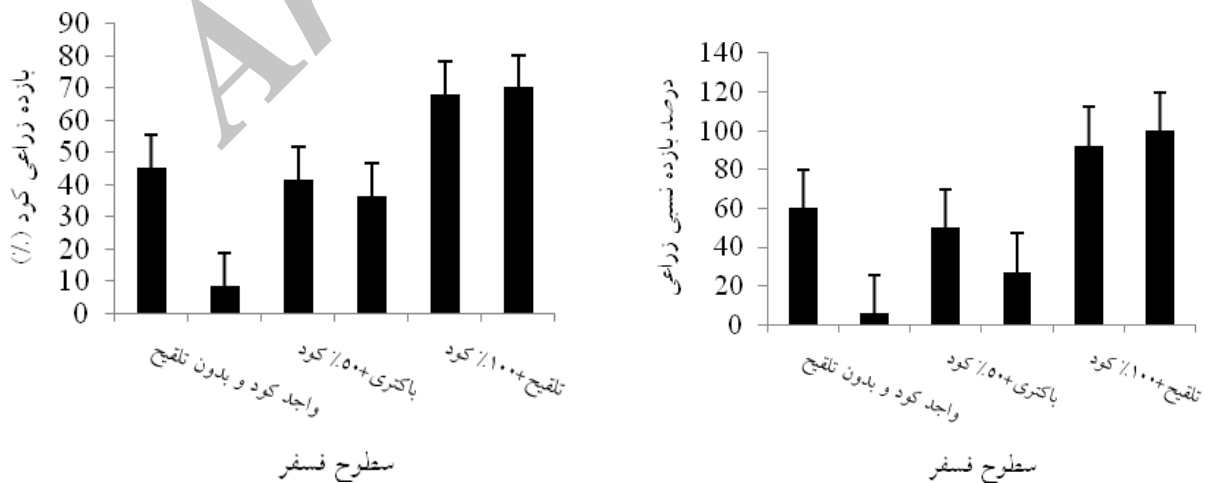
تأثیر مدیریت تلفیقی کود فسفر بر عملکرد کمی و کیفی دو رقم ذرت علوفه‌ای در ورامین

شکل ۳. اثر متقابل رقم در سطوح مختلف فسفر بر وزن خشک ساقه

شکل ۴. اثر متقابل رقم در سطوح مختلف فسفر بر قابلیت هضم علوفه خشک

شکل ۵. اثر سطوح مختلف فسفر بر درصد بازده نسبی زراعی

شکل ۶. اثر سطوح مختلف فسفر بر بازده زراعی کود

بدون تلقیح (شاهد) مشاهده شد (جدول ۷). بین دو رقم نیز، رقم ۶۴۷ در سطح بالاتری نسبت به رقم ۷۰۴ قرار گرفت (جدول ۵). همچنین، بین غلظت فسفر گیاه و وزن خشک رابطه مهمی وجود دارد، به طوری که در آزمایش ما یک رابطه خطی بین این دو صفت وجود داشت. مقایسه میانگین بین سطوح فسفر خاک مشخص کرد که تیمار ۷۵ درصد کود شیمیایی و تلقیح بذر بیشترین میزان فسفر خاک را داشت و کمترین مقدار فسفر در تیمار بدون کود و بدون تلقیح (شاهد) مشاهده شد (جدول ۷). همچنین، نتایج ما نشان داد که بالاترین درصد بازده نسبی زراعی در تیمار ۷۵ درصد کود شیمیایی و تلقیح بذر و کمترین آن در تیمار بدون کود و بدون تلقیح بود (شکل ۵). در ضمن بالاترین بازده زراعی کود نیز در تیمار ۷۵ درصد کود شیمیایی و تلقیح بذر و کمترین آن در تیمار بدون کود و بدون باکتری (شاهد) بوده است (شکل ۶). مشخص شده است که باکتری‌های حل‌کننده فسفات با تولید یون H^+ و انواع اسیدهای آلی به ویژه اسیدهای کتوگلوکونیک، سیتریک، اگزالیک، مالیک و ... می‌توانند در آزاد کردن عناصر غذایی از ترکیب‌های معدنی نامحلول مؤثر باشند. همچنین، بسیاری از این باکتری‌ها می‌توانند آنزیم‌های فسفاتاز (اسیدی و قلیایی) را ترشح کنند که با معدنی کردن ترکیب‌های آلی، یون‌های قابل جذب برای گیاه را فراهم می‌کنند؛ اما شواهد حاکی از آن است که به دلیل وجود باکتری‌های حل‌کننده فسفات، شرایط مناسب‌تری برای تأمین عناصر غذایی مورد نیاز گیاه وجود دارد و این عامل در درصد بازده زراعی باکتری‌های مورد استفاده می‌تواند مؤثر باشد. همچنین، باکتری‌های حل‌کننده فسفات فعالیت چشمگیری داشتند و نسبت به تیمار شاهد و کود شیمیایی تلاش بیشتری برای جذب رطوبت و عناصر غذایی از خود نشان داده‌اند تا از این طریق بتوانند از کاهش عملکرد گیاه بکاهند.

به نظر می‌رسد وجود تریپتوفان به‌عنوان یک پیش ماده برای اکسین، تولید اکسین باکتریایی را تحریک می‌کند. همچنین، اسیدهای آمینه‌ای مانند آسپاراژین، آلانین و لیزین در ترشحات ریشه‌ای ذرت وجود دارند که می‌توانند فعالیت آنزیم‌هایی مانند تریپتوفان آمینوترانسفراز را تحریک کنند [۲۰]. به علاوه، باکتری‌ها می‌توانند قندهای موجود در ترشحات ریشه‌ای ذرت را به‌عنوان منبعی برای کربن استفاده کنند. بنابراین، این ترکیبات نه تنها بر رشد گیاه تأثیر دارند، بلکه بر تولید اکسین نیز مؤثرند و می‌توانند عملکرد گیاه را ارتقا بخشند.

بیشترین درصد قابلیت هضم علوفه خشک، درصد پروتئین خام و درصد کربوهیدرات محلول در آب را تیمار ۷۵ درصد کود شیمیایی و تلقیح بذر سبب شد. بیشترین درصد فیبر نامحلول و درصد خاکستر نیز در تیمار بدون کود و بدون تلقیح (شاهد) گزارش شد (جدول ۷). افزایش درصد قابلیت هضم به‌عنوان مهمترین صفت اساسی در تعیین کیفیت علوفه شناخته شده است [۶]. وارد [۲۸] و همکاران با تحقیقی که روی گیاهان علوفه‌ای یک‌ساله تابستانه انجام دادند به این نتیجه رسیدند که ماده خشک قابل هضم همبستگی منفی با درصد پروتئین خام، درصد فیبرهای نامحلول در شوینده اسیدی و خاکستر دارد. همچنین، نشان دادند که عوامل محیطی مانند دما، تنش رطوبتی، سایه، بافت خاک و غیره بر قابلیت هضم تأثیر دارند. وینبرگ (۲۹) و همکاران در مورد آفتابگردان نشان دادند گیاهانی که رطوبت بیشتری در یافت می‌کنند ADF و NDF بیشتری دارند. فولگوئیرا [۴] و همکاران نیز گزارش دادند که کاهش ADF علوفه سبب افزایش کیفیت علوفه می‌شود.

مقایسه میانگین بین سطوح فسفر مشخص کرد که تیمار ۷۵ درصد کود شیمیایی و تلقیح بذر بیشترین میزان فسفر را داشت و کمترین مقدار فسفر در تیمار بدون کود و

نتیجه‌گیری

به‌طور کلی تلقیح بذر ذرت با باکتری حل‌کننده فسفات *Bacillus cogulans* بر عملکرد گیاه از طریق افزایش جذب مواد غذایی به‌ویژه فسفر و نیز احتمالاً از طریق گسترش دادن سطح جذب ریشه (کلونیزه‌شدن) اثر مثبتی داشت. در حقیقت این آزمایش نشان داد که این باکتری برحسب ویژگی‌های خاک، ژنوتیپ گیاه و شرایط اقلیمی، خود را با محیط سازگار می‌کند و برای اینکه خود را در خاک تثبیت کنند، نیاز به زمان دارد. به این ترتیب پیش‌بینی می‌شود که در صورت تکرار آزمایش در محدوده‌ای وسیع از خاک، شرایط اقلیمی و عملیات زراعی، توانایی این باکتری‌ها در افزایش عملکرد گیاه در شرایط متفاوت اقلیمی بیشتر آشکار خواهد شد.

منابع

1. احتشامی، س، م، ر؛ آقاعلیخانی، م؛ چایی‌چی، م، ر؛ خاوازی، ک؛ (۱۳۸۸). «تأثیر کودهای زیستی فسفات‌ها بر خواص کمی و کیفی ذرت دانه‌ای تحت شرایط تنش کم آبی». *مجله علوم گیاهان زراعی ایران*. ۴۰، ص. ۱۵-۲۷.
2. بهبهانی، م؛ خیام‌نکویی، م؛ (۱۳۸۲). «بررسی تأثیر باکتری‌های حل‌کننده فسفات در عملکرد سیب‌زمینی در شرایط گلخانه‌ای». چکیده مقالات، سومین همایش ملی توسعه کاربرد مواد بیولوژیک و استفاده بهینه از کود و سم در کشاورزی. مؤسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، کرج، ص. ۳۱۶.
3. چایی‌چی، م، ر؛ جهسانیان، آ؛ (۱۳۸۴). «معرفی خصوصیات آگرواکولوژیک تعدادی از گیاهان جدید علوفه‌ای مناسب برای ایران». *اولین همایش ملی گیاهان علوفه‌ای کشور*. دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران.

4. خاوازی، ک؛ اسدی رحمانی، ه؛ ملکوتی، م، ج؛ (۱۳۸۴). «ضرورت تولید صنعتی کودهای بیولوژیک در کشور». *مجموعه مقالات، مؤسسه تحقیقات خاک و آب*. سازمان تحقیقات و آموزش کشاورزی. وزارت جهاد کشاورزی. ص. ۴۳۹.
5. فاتح، ا؛ (۱۳۸۵). تأثیر سیستم‌های مختلف حاصلخیزی خاک (ارگانیک، تلفیقی و شیمیایی) بر روی عملکرد علوفه و خصوصیات دارویی گیاه کنگر فرنگی. دانشگاه تهران. تهران. رساله دکتری.
6. مظفری، ج؛ عباسی، م؛ (۱۳۸۴). «ذخایر توارثی گیاهان علوفه‌ای در بانک ژن گیاه ملی ایران». *اولین همایش ملی گیاهان علوفه‌ای کشور*. دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران.
7. ملکوتی، م، ج؛ همایی، م؛ (۱۳۷۲). *حاصلخیزی خاک‌های مناطق خشک «مشکلات و راه‌حل‌ها»*. انتشارات دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ص. ۴۹۴.
8. Alef K and Nannipieri P (1995) *Methods in Applied Soil Microbiology and Biochemistry*. Academic Press.
9. Auge RM (2001) Water relations, drought and vesicular-arbuscular mycorrhizal symbiosis. *Mycorrhiza*. 11: 3-42.
10. Bashan Y and Holguin G (1997) *Azospirillum-plant relationships environmental and physiological advances*. *Canadian Journal of Microbiology*. 43: 103-121.
11. Bashan Y and Holguin G (1998) Proposal for the division of plant growth-promoting rhizobacteria into two classifications: Biocontrol-PGPB (Plant Growth-Promoting Bacteria) and PGPB. *Soil Biology and Biochemistry*. 30: 1225-1228.

12. Becking JH (2006) Prokaryotes. 6: 759-783.
13. Cakmakci R Kantar F and Algur OF (1999) Sugar beet and barley yield in relation to *Bacillus polymyxa* and *Bacillus megaterium* var. *phosphaticum* inoculation. Journal of Plant Nutrition and Soil Science. 162: 437-442.
14. de Freitas JR (2000) Yield and N assimilation of winter wheat (*Triticum aestivum* L., var Norstar) inoculated with rhizobacteria. Pedobiologia. 44: 97-104.
15. Ebrahimi S Iran Nejad H Shirani Rad AH Akbari GA Amiry R and Modarres Sanavy SAM (2007) Effect of *Azotobacter chroococcum* Application on Quantity and Quality Forage of Rapeseed Cultivars. Pakistan Journal of Biological Sciences. 10: 3126-3130.
16. Jafari A Connolly V Frolich A and Walsh EK (2003) A note on estimation of quality in perennial ryegrass by near infrared spectroscopy. Irish journal of agricultural and food research. 42: 293-299.
17. Kirchner M 1993 Soil microbial population and activities in reduced chemical input agroecosystems. SSSAJ. 57:1289-1295.
18. Misko A and Germida JJ (2002) Taxonomic and functional diversity of *Pseudomonas* isolated from the roots of field-grown canola. FEMS Microbiology Ecology. 42: 399-407.
19. Niemira BA Safir GR Hammerschmidt R and Bird GW (1995) Production of pre-nuclear minitubers of potato with peat-based arbuscular mycorrhizal fungal inoculum. Agronomy Journal. 87: 942-946.
20. Olsen SR Cole CV Watanabe FS and Dean LA (1954) Estimation of available phosphorus in soils by extraction with sodium bicarbonate. United States Department of Agriculture Circular. 939: 1-19.
21. Ramezani A (2004) Introduction of Rhizobium bacteria as plant growth promoting factors. Proceedings of the first Congress in fabaceae. Tehran university. pp. 407-410.
22. Rodriguez H and Fraga R (1999) Phosphate solubilizing bacteria and their role in plant growth promotion. (Review paper). Biotechnology Advances. 17: 319-339.
23. Saharan BS and Nehra V (2011) Plant growth promoting rhizobacteria: A critical review. Life Sciences and Medicine Research, Vol (21): 1-32.
24. Somasegaran P and Hoben HJ (1994) Hand book for rhizobia: Methods in legume-Rhizobium technology. New York. Springer-Verlag, U.S.A.
25. Sperber JI (1958) The incidence of apatite-solubilizing organisms in the rizhosphere and soil. Australian Journal of Agricultural Research. 9:778-781.
26. Sudha SN Jayakumar R and Sekar V (1999) Introduction and expression of the cry1Ac gene of *Bacillus thuringiensis* in a cereal-associated bacterium, *Bacillus polymyxa*. Current Microbiology. 38: 163-167.
27. Tanwar SPS Sharma GL and Chahar MS (2002). Effects of phosphorus and biofertilizers on the growth and productivity of black gram. Annuals of Agricultural Research. 23[3]: 491-493.

28. Ward JD Redfearn DD McCormick ME and Cuomo GJ (2001) Chemical composition, ensiling characteristics, and apparent digestibility of summer annual forages in a subtropical double-cropping system with annual ryegrass. Dairy Science Journal. 84: 177-182.
29. Weinberg ZG Bar-Tal A Chen Y Gamburg M Brener S Dvash L Markovitz T and Landau S (2007) The effects of irrigation and nitrogen fertilization on the ensiling of safflower (*Carthamus tinctorius*). Animal Feed Science and Technology. 134: 152-161
30. Weller DG and Thomashow LS (1994) Current challenges in introducing beneficial microorganisms into rhizosphere. In: O'Gara F Dowling DN and Boesten B (Eds.). Molecular Ecology of Rhizosphere Microorganisms: Biotechnology and the Release of GMOs. VCH Verlagsgesellschaft, Weinheim, pp. 1-13.

Archive of SID